

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 223/21
14.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марије Терзић, председника већа, Јелене Стојилковић и Невенке Ромчевић, чланова већа, у парници тужиле мал. АА из .., ул. ... бр..., чији је законски заступник отац ББ из .., са исте адресе, чији је пуномоћник адвокат Мирјана Рашковић из Обреновца, ул. Вука Караџића бр. 79, против тужене ВВ из ..., ул. ... бр. ..., чији су пуномоћници адвокат Александар Лазић и Сања Филимоновић из Обреновца, ул Александра Аце Симовића бр. 7, ради издржавања, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П2 22/20 од 10.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2021. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиле изјављена против става првог изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П2.бр.22/20 од 10.09.2020. године, као недозвољена.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П2.бр.22/20 од 10.09.2020. године у ставу другом изреке тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиле мал. АА, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ВВ из ... да на име свог доприноса издржавању мал. детета АА, рођене године, поред износа досуђеног ставом првим изреке побијане пресуде, плаћа месечно износ од још 3.000,00 динара, сваког 15.-ог у месецу за текући месец на рачун законског заступника тужиле оца ББ, број ... који се води код "UniCredit Bank" а.д. Београд, почев од 23.01.2020. године, као дана подношења тужбе, па све док таква обавеза по закону траје или се не измени на законом предвиђен начин, а све у року од 15 дана од дана пријема пресуде.в

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** решење садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П2.бр.22/20 од 10.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом делимично је усвојен тужбени захтев тужиље мал. АА па је обавезана тужена да на име свог доприноса издржавању заједничког малолетног детета АА, рођене ... године плаћа месечно износ од 9.000,00 динара, сваког 15.-ог у месецу за текући месец, на рачун законског заступника тужиље оца ББ, број ... који се води код “UniCredit Banke” АД Београд, почев од 23.01.2020. године, као дана подношења тужбе, па све док таква обавеза по закону траје или се не измени на законом предвиђен начин, са законском затезном каматом на неисплаћене износе. У ставу другом је одбијен тужбени захтев тужиље од досуђеног износа од 9.000,00 динара до траженог износа од 12.000,00 динара. У ставу трећем је одређено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужилца побијајући је у целости због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је благовремено доставила одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 ЗПП-а (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) који се примењује на основу члана 202 Породичног закона Апелациони суд је оценио да је жалба тужиље делимично основана, делимично неоснована и делимично недозвољена.

Наиме, Апелациони суд је оценио да је жалба тужиље недозвољена у делу којим се побија став први изреке, којим је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да на име свог доприноса за издржавање мал. тужиље плаћа 9.000,00 динара месечно. У овом делу је усвојен тужбени захтев тужиље па она нема правни интерес за жалбу, па је применом члана 401 тачка 1 у вези члана 378 став 3 ЗПП-а жалба одбачена као недозвољена и донета одлука као у ставу првом изреке.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка предвиђене чланом 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би побијана одлука морала укинути, будући да садржи потпуне и јасне разлоге о свим важним чињеницама који не противрече садржини доказа у списима, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу могу испитати, па не стоје наводи жалбе о почињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП-а.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку, пресудом од 19.09.2012. године, разведен је брак између родитеља тужиље а тужилца је поверена оцу на самостално вршење родитељског права и уређени су лични односи тужиље и тужене а није одређена обавеза тужене као другог родитеља да доприноси издржавању тужиље. Пресудом од 20.09.2018. године, измењен је модел виђања између тужиље и тужене, с тим што тужена није обавезана на плаћање издржавања за тужилцу. Законски заступник, отац тужиље запослен је у ГГ као аутомеханичар и остварује месечну

зараду од 115.000,00 динара, има имање у селу које је наследио од мајке, у другом је браку у ком је рођен син узраста од шест година, супруга му зарађује 60.000,00 месечно, има стамбени кредит чија месечна рата износи 140 евра. Потребе тужиље која је узраста од 14 година и похађа 8. разред основне школе везане су за храну, хигијену, школу, уџбенике, екскурзије а тужиља похађа и музичку школу што на годишњем нивоу изискује трошкове у износу од 10.000,00 динара. Тужена је незапослена, пре две године је привремено одјавила своју фризерску радњу, а трајно у марту 2020. године, месечно заради између 25.000,00 – 30.000,00 динара тако што фризира муштерије по кућама. Не поседује непокретну имовину, живи са ванбрачним супругом и још двоје малолетне деце узраста од девет и две године и родитељима. Ванбрачни супруг је запослен и остварује зараду у износу од 120.000,00 месечно. Отац тужене остварује приходе од 100.000,00 динара месечно а мајка 35.000,00 динара. Издржавању тужиље тужена је доприносила на тај начин што јој је куповала књиге, школски прибор, давала новац за екскурзије .

Имајући у виду могућности тужене као дужника издржавања, те оцењујући потребе тужиље која је дете школског узраста, старости 14 година, која поред потреба исхране, одеће, обуће и хигијене, има и издатке везано за школске и ваншколске активности као што су куповина уџбеника, школске опреме, екскурзије, школа клавира, џепарац, потребе малолетне тужиље од момента подношења тужбе па убудуће суд је проценио на износ од 27.000,00 месечно а имајући у виду и минималну суму издржавања предвиђену одредбом члана 160 став 4 Породичног закона. Процењујући могућности тужене узео је у обзир чињеницу да она има обавезу издржавања још два мал. детета узраста од девет и две године, чије су потребе мање од потреба тужиље, а да законски заступник има обавезу издржавања према још једном мал. детету старости шест година, те имајући у виду зараду коју остварују родитељи тужиље и њихови брачни односно ванбрачни партнери и потребе тужиље и могућности тужене, као и време које тужиља проводи са туженом по измењеној одлуци, оценио да износ од 9.000,00 динара месечно на име издржавања тужиље представља адекватан износ, док ће преостали износ издржавања обезбедити отац чија су примања знатно већа, али у чији допринос се урачунава и стална брига и нега тужиље, а све сходно одредби члана 154 став 1, 160,161 и 162 Породичног закона.

Међутим, по налажењу овог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право и то одредбе члана 160 и 162 Породичног закона, приликом утврђивања висине месечног новчаног износа којим је тужена у обавези да доприноси издржавању тужиље. Наиме, имајући у виду критеријуме прописане за утврђивање висине износа издржавања, овај суд сматра да ће износ од 12.000,00 динара месечно (поред износа који ће обезбедити законски заступник тужиље, отац) задовољити потребе мал.детета, као и да се овако досуђеним издржавањем не угрожава егзистенција тужене, као дужника издржавања.

Наиме, издржавање се одређује према критеријумима из члана 160 Породичног закона, у односу на потребе повериоца издржавања и према могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Могућности дужника издржавања, према ставу 3 наведене законске одредбе, зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање

издржавања.

Имајући у виду утврђене чињенице у погледу потреба мал. тужиље, те имовинске и друге околности на страни родитеља, које су од значаја за утврђене обавезе издржавања тужиље, апелациони суд је нашао да је тужена у могућности да доприноси издржавању малолетне тужиље износом од укупно 12.000,00 месечно. Наведеним износом по налажењу Апелационог суда, неће бити угрожена егзистенција тужене имајући у виду новчани износ који она месечно заради, те да је тужена здрава и радно способна те да је у обавези и да се додатно ангажује како би обезбедила допунске приходе. Преостали износ до потребног износа за издржавање дужан је да обезбеди отац мал. тужиље.

Из изнетих разлога, на основу члана 394 тачка 4 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

Надаље, оцењујући жалбене наводе законског заступника малолетне тужиље у погледу одлуке о трошковима парничног поступка овај суд је закључио да је жалба у том делу неоснована и да је првостепени суд приликом доношења одлуке о трошковима парничног поступка правилно применио материјално право и то одредбу члана 207 Породичног закона која прописује да се о накнади трошкова поступка одлучује по слободној оцени, водећи рачуна о разлозима правичности. Стога је у конкретном случају, и по налажењу Апелационог суда, имајући у виду врсту спора, правилно првостепени суд поступио када је оценио да је правично да трошкове поступка странке снесе на једнаке делове па је донео одлуку као у ставу четвртном изреке пресуде применом одредбе члана 401 тачка 2 ЗПП-а.

Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка у смислу члана 207 Породичног закона.

Председник већа-судија
Марија Терзић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић